Raamattu John

Taiteilijan näkemys Raamatun Johnista vuodelta 1969

Korkeus	1,78 m – 1,83 m
	Tiedot
Uhrit	3
Rikosten laajuus	22. helmikuuta 1968 – 31. lokakuuta 1969
Sijainnit	Glasgow , Skotlanti

Raamattu John on lempinimi tuntemattomasta sarjamurhaajasta , jonka uskotaan murhanneen kolme nuorta naista Glasgow'ssa , Skotlannissa, vuosien 1968 ja 1969 välillä. [1]

Raamattu Johnin uhrit olivat kaikki 25–31-vuotiaita brunetteja , jotka kaikki tapasivat murhaajansa Barrowland Ballroomissa , kaupungin tanssilavalla ja musiikkipaikalla . Tekijää ei ole koskaan tunnistettu, ja tapaus on edelleen ratkaisematta ja yksi Skotlannin rikoshistorian laajimmista etsintäkuulutuksista. [2] Tapaus oli ensimmäinen kerta Skotlannissa, kun kruununvirasto valtuutti murhasta epäillyn henkilön yhdistelmäpiirroksen julkaisemisen . [3]

Tämä tunnistamaton sarjamurhaaja tunnettiin nimellä ”Raamattu-John”, koska hän oli toistuvasti lainannut Raamattua ja tuominnut aviorikoksen viimeisen uhrinsa seurassa. [4] Tuomitun sarjamurhaajan ja raiskaajan Peter Tobinin tunnetut liikkeet ja toimintatavat antoivat aihetta spekulaatioihin, että hän saattaisi olla Raamattu-John, hänen tuomittuaan kolmesta murhasta 2000-luvun lopulla, mutta poliisi myöhemmin poisti hänet epäiltynä.

Patricia Docker

Kuja, josta Dockerin ruumis löydettiin, kuvassa vuonna 2013

23. helmikuuta 1968 Battlefieldin kaupunginosassa, osoitteen 27 Carmichael Place takana sijaitsevan kujan, suljetun autotallin oviaukosta löydettiin 25-vuotiaan apuhoitajan Patricia Dockerin alaston ruumis. [5][6][7] Hänen ruumiinsa löydettiin muutaman kadun päästä hänen kodistaan Langside Placessa. [8] Hänen ruumiissaan oli merkkejä laajoista tylpän iskun aiheuttamista vammoista , erityisesti kasvoissa ja päässä. [9] Hänet oli kuristettu kuoliaaksi vahvalla sideharsolla , mahdollisesti vyöllä. [10] Dockerin käsilaukku, kello, vaatteet ja korut (vihkisormusta lukuun ottamatta) [11] olivat kadonneet rikospaikalta; hänen kenkänsä löydettiin paikalta. [6][12] Hänen vaatteitaan ei koskaan löydetty, [13] mutta hänen käsilaukkunsa löydettiin myöhemmin River Cartista vedenalaisen etsintäryhmän toimesta Langside Driven sillasta länsipuolella. Paikasta löydettiin myös alushousuja ja huulipunaa, joiden uskottiin myös kuuluvan Dockerille. [14][15][16][6] Dockerin kellon kuori ja ranneke löydettiin vedestä läheltä murhapaikkaa. [14][6]

Laajat ovelta ovelle -kuulustelut alueella tuottivat silminnäkijän, joka muisti mahdollisesti kuulleensa naisen kahdesti lyhyesti huutavan "Päästä minut menemään" edellisenä iltana. Tämä silminnäkijä kertoi, ettei hän pystynyt havaitsemaan, oliko nainen hädässä, koska hän ei kuullut huutoja tai hälinän ääniä. Lisäksi kujan puoleisessa asunnossa pidettyjen juhlien osallistujat kertoivat tutkijoille, etteivät he olleet nähneet tai kuulleet mitään epätavallista. [17][18][19] Rikospaikalta löydettiin vain vähän kiistattomia todisteita ; Dockerin isä tunnisti tyttärensä ruumiin seuraavana päivänä. [20][21][22]

Gilbert Forbesin Glasgow'n yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa suorittama ruumiinavaus vahvisti , että kuolinsyynä oli kuristuminen ja että Dockerin ruumiissa ei ollut selviä merkkejä seksuaalisesta väkivallasta . [23][24][n 1] Lisäksi ruumiin *kangistumisen* aste löytöhetkellä viittasi siihen, että hän oli todennäköisesti kuollut useita tunteja ennen ruumiinsa löytymistä. [10]

Docker oli naimisissa oleva yhden lapsen äiti ja vieraantunut miehestään. [25] Murhailtana hänen vanhempansa olivat luulleet, että hän viettäisi illan tanssien Majestic Ballroomissa Hope Streetillä,

vaikka tuntemattomista syistä hänen uskotaan viettäneen suurimman osan illasta Barrowland Ballroomissa , luultavasti siellä joka torstai järjestettävän yli 25-vuotiaiden illan vuoksi. [24] [16] Kymmenen päivää poliisin tutkinnan jälkeen [26] löydettiin silminnäkijä, joka kertoi nähneensä Dockerin Barrowlandissa. [26] [20] [27] Poliisi ei kuitenkaan lopulta löytänyt luotettavia tai yksityiskohtaisia silminnäkijähavaintoja Dockerista Majesticissa tai Barrowland Ballroomissa sinä iltana. [28] [29] [30] Kun Docker ei palannut kotiin sinä iltana, hänen vanhempansa olettivat, että hän oli viettänyt yön ystävän luona. [31]

Tutkijoiden teoriassa Docker olisi saattanut kuolla muualla ja hänen ruumiinsa olisi heitetty löytöpaikalle. [32] [18] [5] [6] Carmichael Placen yleinen kaltevuus olisi mahdollistanut auton pääsyn paikalle hiljaa ja kuljettajan käyttämättä moottoria, ja ajoneuvon käyttö olisi mahdollistanut tappajan ottaa huomaamattomasti kadonneet vaatteet ja korut rikospaikalta tulematta huomaamatta. [6] [33]

Poliisi uskoi Dockerin murhan tapahtuneen noin keskiyöllä. [6] Valkoisen Ford Consul 375: n näkeminen viereisillä teillä hieman ennen keskiyötä suljettiin pois, kun matkustajat tulivat esiin. Naisen näkeminen miehen ajamassa vaaleassa Morris 1000 Travellerissa Langside Avenuen bussipysäkillä noin kello 23.10 ei jäänyt huomiotta poliisin tiedusteluissa, koska näitä henkilöitä ei koskaan löydetty. [34] [35] [36]

Maaliskuuhun mennessä 700 kaupungin 1 300 taksinkuljettajasta oli kuulusteltu, koska oli epäselvää, miten Docker oli todellisuudessa matkustanut kotiin murhailtanaan. Muutamaa viikkoa tutkinnan alkamisen jälkeen Pohjois -Englannista lähetettiin nimetön kirje naiselta, jonka poliisi uskoi olleen Glasgow'n keskustassa Dockerin kuoliniltana ja joka on saattanut tietää tappajan henkilöllisyyden. Kirjeen yksityiskohdat julkaistiin lehdistölle, ja poliisi pyysi julkisesti naista tulemaan esiin sanoen, että kirjeen tiedot olivat "tärkeitä", mutta hän ei koskaan tehnyt niin. [37]

Jemima MacDonald

Lauantaina 16. elokuuta 1969 31-vuotias kolmen lapsen äiti nimeltä Jemima MacDonald päätti myös viettää illan tanssien Barrowlandin juhlasalissa. [16] MacDonald kävi Barrowlandissa säännöllisesti, ja perheen tavan mukaan hänen sisarensa Margaret O'Brien huolehti hänen kolmesta lapsestaan hänen poissa ollessaan. [38] Keskiyön lähestyessä useat ihmiset näkivät hänet nuoren, hyvin pukeutuneen ja puhuvan, hoikan miehen seurassa. Mies oli iältään 25–35-vuotias ja pituudeltaan 1,83–1,88 m . [39] [[40] Miehellä oli lyhyet hiukset , joita silminnäkijät kuvailivat vaaleiksi, punaruskeiksi tai tummanruskeiksi vaaleilla raidoilla . [41] [42] [43]

MacDonaldin nähtiin poistuvan Barrowlandista noin kello 00.30 17. elokuuta tämän henkilön seurassa kävelemässä joko Main Streetiä tai Landressy Streetiä kohti, suunnilleen hänen kotinsa suuntaan. [39] Viimeisen vahvistetun havainnon hänestä teki naapuri kello 00.40 ; hän seisoi miehen kanssa hylätyn kiinteistön sisäänkäynnillä, josta hänen ruumiinsa myöhemmin löydettiin, ja naapuri huomasi, että hän vaikutti olleen varsin välinpitämätön ja vilkutti välinpitämättömästi. [16]

O'Brien huolestui, kun hänen sisarensa ei palannut kotiin. Myöhemmin samana päivänä hän alkoi kuulla paikallisia huhuja, joiden mukaan pieniä lapsia oli nähty poistumassa hylätystä kerrostalosta MacKeith Streetillä keskustelemassa ruumiista. [7] Maanantaiaamuun mennessä O'Brien oli niin huolissaan, että hän itse, peläten pahinta, käveli vanhaan rakennukseen, josta hän löysi sisarensa pahasti pahoinpidellyn ruumiin makaamassa kasvot alaspäin, kengät ja sukkahousut hänen vieressään. [12]

Ruumiinavaus paljasti, että MacDonaldia oli pahoinpidelty pahasti, erityisesti kasvoihin, [14] ennen kuin hänet kuristettiin kuoliaaksi, mahdollisesti hänen omilla sukillaan. [43][16] Hänen murhansa oli tapahtunut noin 30 tuntia ennen hänen ruumiinsa löytymistä. [44] Kuten Dockerilla, MacDonaldilla oli ollut kuukautiset kuolinhetkellä, vaikka toisin kuin Dockerilla, MacDonaldin ruumis löydettiin täydessä vaatetuksessa. [20][7]

Tutkijat eivät kyenneet lopullisesti selvittämään, oliko MacDonald harrastanut seksuaalista kanssakäymistä – yhteisymmärryksessä vai ei – ennen murhaansa, ja vaikka hänen muut vaatteensa olivat jonkin verran vaurioituneet, hänen yllään olleet kaksi housuparia näyttivät olevan koskemattomina. [43][n 2]

Poliisin tekemät tutkimukset MacDonaldin liikkeistä murhailtana tuottivat useita silminnäkijöitä, jotka pystyivät kuvailemaan tarkasti miehen, jonka seurassa hänet oli nähty Barrowlandissa. MacKeith Streetillä tehdyissä ovelta ovelle -kuulusteluissa löydettiin myös nainen, joka muisti kuulleensa naisten huutoja MacDonaldin murhailtana, mutta ei muistanut tarkkaa kellonaikaa. Näin ollen poliisi piti näitä tietoja tutkinnan kannalta vähäpätöisinä

Helen Puttock

Lokakuun 31. päivänä 1969 koiraansa ulkoiluttanut mies löysi 29-vuotiaan Helen Puttockin ruumiin kerrostalon takaa Scotstounin kaupunginosassa . Hänen ruumiinsa löydettiin viemäriputken vierestä hänen Earl Streetillä sijaitsevan asuntonsa takapihalta. Hänet oli riisuttu osittain alasti, pahoinpidelty pahasti kasvoihin ennen raiskausta ja kuristettu kuoliaaksi omilla sukillaan. [50] Hänen käsilaukkunsa sisältö oli levinnyt lähelle hänen ruumistaan; itse käsilaukku oli kadonnut rikospaikalta. Ruoho- ja rikkaruohotahrat Puttockin jalkojen ja kenkien pohjissa viittasivat siihen, että hän oli käynyt raivokasta taistelua tappajaansa vastaan. Hän oli ilmeisesti jossain vaiheessa yrittänyt kiivetä läheiselle rautatien pengerrykselle. Hänen ruumiissaan oli myös syvä puremajälki ranteessa . [51][52][5] Kuten kahdella edellisellä uhrilla, Helenillä oli kuukautiset murhan aikaan. [9][53] Hänen murhaajansa oli asettanut hänen terveyssiteensä hänen vasemman kainalonsa alle. [52]

Murhaa edeltävänä iltana Puttock ja hänen sisarensa Jean Langford olivat olleet Barrowlandin juhlasalissa, jossa molemmat olivat tutustuneet kahteen mieheen, joiden molemmat olivat nimeltään John. Toinen heistä oli sanonut työskentelevänsä viittamiehenä ja asuvansa Castlemilkin kaupunginosassa [54], kun taas toinen oli ollut hyväsanainen mies, joka ei paljastanut asuinpaikkaansa. Vietettyään näiden kahden miehen seurassa yli tunnin, kaikki neljä lähtivät Barrowlandista kotiin. Jeanin tanssiparina toiminut John-niminen mies käveli George Squarelle noustakseen bussiin [n 3] , kun taas Langford, Puttock ja Puttockin tanssiparina ollut mies pysäyttivät taksin. Kolmikko lähti liikkeelle Glasgow Crossilta ja teki 20 minuutin matkan länteen kohti Langfordin kotia Knightswoodissa . Kolmikon keskustelun aikana taksissa selvisi suurin osa Bible Johnin psykologiseen profiiliin liittyvistä tärkeistä tiedoista. [7][55]

Doodler

Poliisin luonnos epäillystä vuodelta 1975

Syntynyt	Tuntematon
Muu nimi	Musta piirtäjä
	Tiedot
Uhrit	6–16+
Rikosten laajuus	tammikuu 1974 – syyskuu 1975
Maa	Yhdysvallat
Osavaltio	Kalifornia

Doodler on tunnistamaton sarjamurhaaja, jonka uskotaan olevan vastuussa 6–16 murhasta [1] [2] ja kolmesta miesten pahoinpitelystä San Franciscossa, Kaliforniassa , Yhdysvalloissa, tammikuun 1974 ja syyskuun 1975 välisenä aikana. [3] Lempinimi annettiin tekijän tavasta piirtää uhrinsa ennen kuin puukotti heidät kuoliaaksi. [4] Tekijä tapasi uhrinsa homojen yökerhoissa, baareissa ja ravintoloissa. [3] [5]

Epäiltyä kuvailtiin 19–25-vuotiaaksi mustaksi mieheksi. Hän oli noin 180 senttimetriä pitkä ja hoikka. [6] [3] Useita uhreja puukotettiin etu- ja takaosaan samankaltaisiin paikkoihin. [7] Kaikki uhrit olivat valkoisia miehiä. [6] Poliisin teorian mukaan uhrit olivat kaikki kuolleet tavattuaan epäillyn lähellä paikkoja, joista heidän ruumiinsa löydettiin.

Kello 1.57 aamuyöllä 27. tammikuuta 1974 San Franciscon Ocean Beachiltä löydettiin ruumis veden ääreltä. Gerald Earl Cavanagh , 49, kanadalais-amerikkalainen maahanmuuttaja, oli puukotettu useita kertoja. [5] Cavanaghin täysin pukeutunut ruumis löydettiin makaamasta kasvot ylöspäin. [10] Hänen katsottiin olleen

tajuissaan surmansa aikaan ja yrittäneen vastustaa tappajaansa itsepuolustusvammojen vuoksi. [8] Hänet pidettiin aluksi tunnistamattomana, ja oikeuslääkäri kutsui häntä väliaikaisesti nimellä ”John Doe #7”. [11]

Joseph ”Jae” Stevens , 27, löydettiin 25. kesäkuuta 1974 naisen kävellessä Spreckels-järven rannalla San Franciscossa. [12] Stevens oli kuollut vähän ennen ruumiinsa löytymistä; hänet oli nähty klubilla edellisenä päivänä. Hän työskenteli ”naishahmon imitoijana” ja koomikkona. Poliisit epäilivät, että Stevens oli elossa ollessaan Spreckels-järvellä ja mahdollisesti kuljetti itsensä alueelle tappajan kanssa. [8]

Klaus Achim ”Claus” Christmann , 31, saksalais-amerikkalainen maahanmuuttaja, löydettiin koiraansa ulkoiluttavan naisen toimesta 7. heinäkuuta 1974. [13] Hänet löydettiin samalla tavalla kuin Gerald Cavanaugh Ocean Beachiltä San Franciscosta. [14] Hänen kuolemansa oli ollut jonkin verran väkivaltaisempi kuin aiemmat murhat, koska hänellä oli huomattavasti enemmän puukoniskuja kuin Stevensillä ja häntä oli viilletty kurkkuun useita kertoja. [10] Ruumis oli täysin vaatetettu. [8] Toisin kuin aiemmat uhrit, Christmann oli naimisissa ja hänellä oli lapsia. Se, että hänellä oli kuollessaan mukanaan ”meikkituubi”, viittasi poliisille siihen, että hän on saattanut olla salaa homomies. [8] Hänet pysyi hetken tunnistamattomana, kun poliisi tutki tapauksia, joiden he uskoivat liittyvän toisiinsa kolmannen murhan jälkeen. [8]

Tammikuussa 2022 San Franciscon poliisi tunnisti toisen uhrin. 52-vuotias Warren Andrews , Yhdysvaltain postilaitoksen asianajaja, löydettiin Lands Endistä 27. huhtikuuta 1975. [15] Andrews löydettiin tajuttomana, mutta hän ei koskaan tullut tajuihinsa, vaan kuoli seitsemän viikkoa myöhemmin. Andrewsia oli hakattu pahasti kivellä ja puunoksalla. Lands End sijaitsee hieman Ocean Beachin pohjoispuolella, josta neljän muun uhrin ruumiit löydettiin.

32-vuotias Frederick Elmer Capin löydettiin 12. toukokuuta 1975 San Franciscosta. [16] Hänet oli puukotettu muiden uhrien tavoin, ja hän kuoli aorttaan saatuihin iskuihin . Hänen ruumiinsa uskotaan siirtyneen noin kuusi metriä läheisen hiekan häiriöiden perusteella. Capin tunnistettiin sormenjälkien perusteella, kun niitä verrattiin ”valtion” omiin sormenjälkiin, jotka Capin otti hänen ammattinsa sairaanhoitajana vuoksi. [17] Hän oli myös palvellut Yhdysvaltain laivastossa ja ansainnut mitaleja Vietnamin sodassa. [8]

Harald Gullberg , 66, oli ruotsalais-amerikkalainen maahanmuuttaja, joka löydettiin 4. kesäkuuta 1975 rappeutuneena noin kaksi viikkoa kuolemansa jälkeen Lincoln Parkissa . [11] Hän on hieman ristiriidassa muiden henkirikosten kanssa, koska hän oli paljon muita vanhempi, tappaja oli ottanut hänen alusvaatteensa ja hänen housujensa vetoketjut olivat auki. Gullbergin uskotaan kuitenkin olleen Doodlerin viimeinen vahvistettu uhri. [5] Vaikka hänet pysyi tunnistamattomana, hänet tunnettiin nimellä ”John Doe #81”

Tutkinta

CITY AND COUNTY OF SAN FRANCISCO
POLICE DEPARTMENT
HEADQUARTERS
1245 3rd Street
San Francisco, California 94158

MARK FARRELL
MAYOR

WILLIAM SCOTT
CHIEF OF POLICE

May 17, 2018

File email: [redacted]

[redacted]

RE: Public Records Request, dated May 11, 2018, Reference #[redacted]

Dear [redacted]

The San Francisco Police Department (SFPD), Legal Division received your Public Records Act request on May 11, 2018.

You requested, "Any information on or relating to the murder of Klaus Christmann."

This case is an open and ongoing investigation and disclosure of the requested information at this time may endanger successful completion of that investigation. As such, the SFPD declines to release records under Government Code § 6254(f), which exempts from disclosure records of complaints to, investigations conducted by, intelligence information or security procedures of, and investigatory or security files compiled by local police agencies.

Thank you for your courtesy in this regard.

Sincerely,

Lt. Kathryn Wasland

Lt. Kathryn Wasland
Officer in Charge
Legal Division

SFPD:n lakiasiainosaston kirje, jossa todetaan, että tapaus on edelleen vireillä, eivätkä he siksi voi julkaista mitään tietoja.

Poliisi kuulusteli nuorta miestä murhasta epäiltynä tapauksessa, mutta ei voinut nostaa rikossyytteitä, koska kolme eloonjäänyttä uhria eivät halunneet "paljastaa " itseään todistamalla häntä vastaan oikeudessa. [1][3][18] Puukotushullujen joukossa oli "tunnettu viihdyttäjä" ja diplomaatti . [19][20] Epäilty teki yhteistyötä poliisin kanssa kuulustelussa, mutta hän ei koskaan myöntänyt syyllisyyttään murhiin ja hyökkäyksiin. [3] Virkamiehet totesivat uskovansa vahvasti, että kyseinen mies oli vastuussa rikoksista, mutta häntä ei koskaan syytetty tai tuomittu, koska eloonjääneet kieltäytyivät saapumasta oikeuteen. [11][20] Tähän mennessä epäiltyä ei ole nimetty julkisesti eikä pidätetty; yleisöllä on hyvin vähän tietoa rikoksista

Tapaus on edelleen vireillä San Franciscon poliisilaitoksella . [22] Viimeaikaiset onnistumiset DNA-teknologian käytössä rikosten jälkeisinä vuosikymmeninä ovat johtaneet poliisin tutkimaan uudelleen tapaukseen liittyviä todisteita. [23] [24] Helmikuussa 2019 poliisi tarjosi 100 000 dollarin palkkion tappajan pidätykseen johtavista tiedoista ja julkaisi tarkistetun luonnoksen, joka näytti, miltä hän voisi näyttää neljä vuosikymmentä myöhemmin

Atlantan viiltäjä oli tunnistamaton sarjamurhaaja [1] , jonka epäillään tappaneen ainakin viisitoista atlantalaista naista vuosien 1911 ja 1912 välillä. [2]

Atlantan Viiltäjä

Tiedot

Uhrit	15-21+
Päivämäärä	1909 ja 1914
Maa	Yhdysvallat

Tausta

28. toukokuuta 1911 kokki Belle Walkerin ruumis löydettiin 25 jaardin päästä hänen kodistaan Garibaldi Streetillä Atlantassa. Tämän löysi hänen sisarensa, kun Belle Walker ei ollut palannut kotiin töistä edellisenä iltana. Tuntematon henkilö oli viiltänyt hänen kurkkunsa auki, ja rikoksesta ilmoitettiin Atlantan perustuslaissa otsikolla ”Neekerinainen tapettu; Ei aavistustakaan surmaajasta”. [3] Neljä viikkoa myöhemmin löydettiin myös toisen uhrin, Addie Wattsin, ruumis kurkku viillettynä. [4]

Murhien uutisten levitessä Atlantan musta väestö täyttyi kauhusta. [5] Kahdeksannen peräkkäisen surman jälkeen, 3. heinäkuuta, The Baltimore Sun raportoi, että murhien uutiset aiheuttivat sen, että mustat naiset olivat kaduilla öisin vain vähän ja että mustat palvelualan työntekijät kieltäytyivät menemästä töihin pimeän tultua. [6]

Uutisissa huomautettiin myös uhrien samankaltaisuudesta tapauksessa. Vuoden 1911 loppuun mennessä viisitoista naista, jotka kaikki olivat mustia tai tummaihoisia ja kaikki parikymppisiä, oli murhattu samalla tavalla. [7] Uhreja kuvailtiin kaikkia ”hyvännäköisiksi” ja ”siististi pukeutuneiksi”, ja monet heistä olivat saaneet koulutuksen. [6] Kaikki murhat kuvailtiin tehdyiksi veitsellä tai muulla terävällä esineellä, ja niiden hirvittävyys oli erityisen huomionarvoista. Murhaaja repi, repäisi ja silpoi uhrien ruumiita kuoleman jälkeen. [6] Yhden uhrin, 40-vuotiaan Lena Sharpen, [5] kuvailtiin olleen melkein pään irtileikattu. [6]

Epäiltyjen etsintä

Sarjamurhaajan, jota lehdistö kutsui ”Atlantan Viiltäjäksi”, etsinnöissä löydettiin kuusi eri epäiltyä, mutta tuomioita ei koskaan annettu eikä rikosta koskaan ratkaistu. [7] ”Viiltäjällä” saattoi olla jopa 21 uhria, mutta ei ole pitäviä todisteita siitä, että murhat olisi tehnyt yksi henkilö. [8] Murhasarja kiinnitti huomiota myös laajempiin haasteisiin Atlantan poliisitoiminnassa ja sosiaalisessa ympäristössä 1910-luvun alussa. Tuolloin sanomalehdet raportoivat, että kyseisten kaupunginosien asukkaat ilmaisivat huolensa tutkinnan nopeudesta ja koordinoinnista. [9] Uhrien määrän kasvaessa sekä mustien että valkoisten omistamat sanomalehdet vaativat järjestelmällisempää tutkintaa ja totesivat, että tutkintastrategiat vaihtelivat usein epäillyltä toiselle ilman selkeitä todisteita. [9] Poliisiviranomaiset ilmoittivat julkisesti, että he etsivät useita johtolankoja, mutta saatavilla olevat tiedot osoittavat, että epäillyt pidätettiin usein ja myöhemmin vapautettiin, kun rikoksiin ei voitu osoittaa merkittäviä yhteyksiä. [10]

Tutkintavaikeuksien lisäksi ympäröivä yhteisö ja paikallislehdet eivät antaneet näille murhille samaa huomiota paikallislehdissä kuin muille tapauksille tuolloin. [11] Tapauksia, kuten Daisy Gracen tapausta , käsiteltiin Atlantan sanomalehdissä laajemmin kuin Atlantan Ripperin murhia. [11]

Kerrottiin, että yhden uhrin tytär, johon myös hyökkäys iski ja joka toipui, näki hyökkääjän. [6] Hän kuvaili häntä kookkaana, mustana miehenä, joka oli vahvarakenteinen ja siististi pukeutun

Hammersmithin **alastonmurhat olivat kuuden** murhan sarja, jotka tapahtuivat Länsi -Lontoossa , Englannissa, vuosina 1964 ja 1965. [1] Uhrit, kaikki prostituoituja , löydettiin alastomina Thames-joesta tai sen läheltä , minkä vuoksi lehdistö antoi tappajalle lempinimen **Jack the Stripper** (viittaus Jack the Ripperiin). [2][3] Kaksi aiempaa murhaa, jotka tehtiin Länsi-Lontoossa vuosina 1959 ja 1963, on myös yhdistetty joidenkin tutkijoiden toimesta samaan tekijään. [3][4][5]

Huolimatta "voimakkaasta mediahuomiosta ja yhdestä Scotland Yardin historian suurimmista etsinnöistä ", tapaus on ratkaisematta. [3][6] Tuolloin kerätyn rikosteknisen todistusaineiston uskotaan tuhoutuneen tai kadonneen. [

Jack The stripper

Taiteilijan näkemys epäillystä

Tiedot

Uhrit	6-8
Rikosten laajuus	1959 – 1963

Sisiliskojen viiltäjä

Sisiliskojen viiltäjä (eng Lizard ripper) on tunnistamaton puolalainen sarjamurhaaja , joka. Hän murhasi yhdeksän sisiliskoa mutta uhreja saattoi olla enemmän. Yksi epäilty on kissa nimeltä tiikeri

Tiedot	
Uhrit	33+
Päivämäärä	2022- 2026
Maa	Suomi

Metsähullu

Metsähullu	
Muu nimi	"Mehiläinen"
	Tiedot
Uhrit	12–18
Rikosten laajuus	1993–1997 (mahdollisesti 1993–1998)
Maa	Venäjä
Osavaltio	Samara
Pidätyspäivämäärä	Epäilty pidätettiin 30. heinäkuuta 1997; suoritti vankeustuomion ja vapautettiin vuonna 2012.

Metsänraukka (venäjäksi *Лесной маньяк*) on lempinimi tuntemattomalle venäläiselle sarjamurhaajalle , joka tappoi ainakin 12 ihmistä Samaran alueella vuosina 1993–1997, pääasiassa pariskuntia vastaan. Tutkinnan aikana tunnistettiin useita epäiltyjä ja yksi tuomittiin kahdesta murhasta, mutta hänen syyllisyytensä muihin murhiin on edelleen keskustelunaihe.

Murhat

Toimintatapa

Uhreikseen tappaja valitsi pariskuntia, jotka eristäytyivät autoihinsa Samaran ja sen lähiöiden ympäristössä, aina yöksi. Tyypillisesti hän tarkkaili potentiaalisia uhreja ja odotti, kunnes toinen heistä nousi autosta, minkä jälkeen hän puukotti kyseistä uhria useita kertoja ja tappoi sitten jäljelle jääneen matkustajan. Eräässä tapauksessa houkutellakseen uhrit ulos autosta hän piiloutui pensaisiin ja teeskenteli huutavansa apua. Ainakin yhden selviytyjän kertomuksen mukaan hän ampui heidän autoaan katkaistulla haulikolla . [1]

Jotkut ovat spekuloineet, että surmat ovat saattaneet olla mystisiä tai okkulttisia motiiveja , koska joidenkin uhrien ruumiiden väitetään olevan ristin muotoisia. [1]

Murhat

Ensimmäinen kirjattu hyökkäys on peräisin syyskuulta 1993, jolloin Upravlencheskiyn kylän [ru] läheltä metsästä löydettiin nuoren naisen ruumis, jossa oli useita puukoniskuja . [1] Noin useiden kilometrien päästä löydettiin VAZ-2108, jossa oli naisen poikaystävän ruumis. Myös poikaystävää oli puukotettu useita kertoja. Ruumiinavaus osoitti, että molemmat uhrit oli tapettu samana yönä, todennäköisesti vain muutaman minuutin välein. Tuolloin paikallisviranomaiset kuitenkin uskoivat, että teon oli tehnyt paikallinen jengi. [1]

Seuraava murha tapahtui 18. toukokuuta 1996 lähellä Sorokiny Khutorin asutusta . Maniakki hyökkäsi Jegor Sidorenkon ja hänen tyttöystävänsä kimppuun, jotka olivat eristäytyneet metsäalueelle lähellä valtatietä – nainen puukotettiin kuoliaaksi, ja Sidorenko menetti tajuntansa. Vammoistaan huolimatta Sidorenko heräsi lopulta ja ryömi valtatielle, jossa ohikulkeva autoilija poimi hänet pian kyytiin. [2]

Saatuaan ensiapua ja tilansa vakiinnuttua Sidorenko antoi viranomaisille kuvauksen tappajasta, jotka laativat hänen todistuksestaan kasvokuvan . [2] Sidorenkon mukaan tappajalla oli yllään maastopuku ja maski, ja hän käytti lapiota ja veistä. Hän väitti, että noin kello 3.00 aamuyöllä hänen tyttöystävänsä nousi autosta ja huomasi jonkun piileskelevän puiden takana. Kun tyttöystävä kertoi tästä Sidorenkolle, hän nousi autosta ja yritti puhua miehen kanssa, mutta häntä puukotettiin 11 kertaa. Vielä tajuissaan ollessaan hän näki miehen ryntäävän tyttöystävänsä perään parkkipaikalla, jonka hän kaatoi ja puukotti toistuvasti. [2]

Saman vuoden heinäkuun 24. päivänä Studenyi Ovragin kylästä [ru] löydettiin miehen ja naisen hiiltyneet ruumiit . Vaikka ruumiit olivat pahoin palovammoja, kuolinsyyntutkijat totesivat, että molemmat oli puukotettu kuoliaaksi, ja luokittelivat heidät siten sarjamurhaajan uhreiksi. [2] Seuraava hyökkäys tapahtui 3. syyskuuta varhain aamulla, kun tappaja törmäsi Mamuka Santeladzen autoon. Santeladze oli tyttöystävänsä Alevtina Butkevitšin kanssa tiellä lähellä Novosemeykinoa . [2] Hän ampui auton sivuikkunaa sahatulla haulikolla ja odotti, kunnes Santeladze pääsi ulos, ennen kuin hyökkäsi hänen kimppuunsa veitsellä. Santeladze kuitenkin käytti tilaisuutta hyväkseen ja tarttui Butkevitšia käsivarteen, minkä jälkeen pari pakeni metsään ja onnistui pääsemään valtatielle, josta toinen auto poimi heidät myöhemmin. Poliisiasemalla he molemmat kertoivat poliiseille, mitä oli tapahtunut, ja antoivat kuvauksen hyökkääjän ulkonäöstä. [2]

Seuraava murha tapahtui 23. marraskuuta aamuna, kun Dmitri Korotkov ja hänen tyttöystävänsä Jelena Kulakovskaja murhattiin lähellä Samaraa. [3] Surmien jälkeen rikollinen varasti heidän VAZ-2106-autonsa ja ajoi Krasnoglinsky-valtatietä pitkin, missä liikennepoliisi havaitsi auton. Poliisit käskivät miestä pysähtymään, mutta mies jätti heidän vaatimuksensa huomiotta, nousi autosta ja juoksi metsään. Takaa-ajon aikana hän joutui tappeluun heidän kanssaan ja ampui toista poliiseja katkaistulla haulikolla, haavoittaen tätä vakavasti ja päästäen hänet pakenemaan. [3] Kun poliisit avasivat auton tavaratilan, he löysivät Korotkovin ruumiin kurkku viillettynä ja päähän ampumahaava. Ruumiin vierestä löydettiin maastopuku. Kulakovskajan ruumista ei löydetty tuolloin, ja hänet julistettiin kadonneeksi, kunnes hänen mätänevät jäännöksensä löydettiin toukokuussa 1997. [2]

Toukokuusta 1996 vuoden 1997 alkuun Samaran eri esikaupunkialueilla kuoli yhteensä kymmenen ihmistä, ja kaikki nämä tapaukset vastasivat Metsämaniakin hyökkäyskaavaa. [3]